

ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. Φύλλου 60 Τιμή φύλλου δραχ. 1.50 Γραφείο: Βενιζέλου 25

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΘΑΝΑΣΙΟΣ Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑΝΟΣ

Συντάκτης: Καλλιθέας

ΔΕΥΤΕΡΑ

20 ΙΟΥΝΙΟΥ 1966

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΛΟΙΟ ΚΑΙ ΟΔΟΣ

Το είχαμε γράψει κι' άλλοτε, πως δεν ζητάμε θυσίες από τους βουλευτές μας, παρά μονάχα να βρουν και να σταθούν στο ύψος του Λαού, να κινηθούν μέσα στο χώρο και στο κλίμα των αισθημάτων του, να δεχθούν και να εκφράσουν τον παλμό του... Και τό λέμε και τώρα, πως δεν ανεχόμαστε τις «ρεβεράντσες» και τα «αξιοτίμη κόριε...», που άπενθύνουν οι βουλευτές μας προς τους «κουργούς» όσο κι' αν επιβάλλονται από την πολιτική έθιμοτυπία, όσο κι' αν βρίσκονται μέσα στον «κανονισμό» της Βουλής...

Είδαμε μία, δυό, εκατό φορές τους άποστάτες να παίρνουν σβάρνα τα χωριά και της πολιτείες, για να μοιράσουν, να ύπασχεθούν, να προσέσουν στα πόδια του Λαού, για να εξασφαλίσουν την άρνηση στην αρχή, την άνοχη άργότερα, την έκτόνωσι της άρχης και την άποδοχή της πολιτικής προδοσίας τους. Μά σε όλες τις περιπτώσεις, γινόταν το μίσος, την άποστροφή, την περιφρόνησι που τυπιάζει στους προδότες της λαϊκής έντολης, «αυτούς πεμπτοφαλλίτες της δη-

μοκρατικής παρατάξεως, στα δουκικά της Αύλης και των ξένων...» Δεν πήγαν οι δημοκράτες να σπρώξουν δάφνες στους «μάγους με τα δώρα», δεν ζητωκραύγασαν για το «σπιτάκι» του Γιαμά, ή για το «πρωτόδικτο» του Ίγνατιάδη... Στάθηκαν άκλόνητοι κι' έδειξαν πως δεν παζαρεύουν τις ιδέες τους με τα «κρουσφέτια»...

Αυτή είναι η στάσι του Λαού. Και σ' αυτήν «εθθυραμμήθηκε» ο Γεώργιος Παπανδρέου, όταν άπαγόρευσε στους βουλευτές της Δημοκρατίας τις έπαφές με τους «κουργούς», για τα κάθε λογής αίτήματα, προσωπικά, ή γενικά, των έκλογων τους. Γιατί και η άπλοστερη έπαφή, ο διάλογος με τον κόσμο της πολιτικής προδοσίας χαλαρώνει τα νευρα, στομάνευι την μαχητική διάθεσι κι' άνοίγει ρήγματα στο κάστρο του άνάνδοτου άθωνα... Μπορούμε νήμασε με δλους άπλοτι και φυσικοί, ευγενείς και έγκάρδιοι, συμπατριώτες κι' άδελφοί. Άλλά με τους προδότες της Δημοκρατίας, δεν ύπάρχει διάλογος, στήσαμε πόλεμο χωρίς άνακοχή, χωρίς συμβιβασμό και χω-

ρίς λύση. Και δεν γίνεται άλλοιως. Δεν θά ζητήσουμε κανένα «κρουσφέτι» από τους άποστάτες. Γιατί έξέρουμε, πως την ίδια αυή στιγμή, ή ΕΡΕ παίρνει μαζί τους την άντεΐκισή της, για την νίλα των δύο τελευταίων έκλογών.

Δεν ζητάμε τίποτε και δεν συζητάμε για τίποτε με τους άποστάτες. Γιατί είναι οι άνεξίλωτοι ένοχοι. Και γιατί, έσως μάς διδάξε ο πρώτος άνένδοτος άγώνας, ή νίκη κερδίζεται με την άνένδοτη μάχη, με την άκρεια συνέπεια στις ιδέες μας!...

Θά την ήθελαν πολύ την «φρεσι» οι προδότες του Ίουλίου. Γιατί έλπίζουν πάντα σε μία άποκατάστασι και σε μία «επάνοδο» στην Ε.Κ.

Θά ήθελαν πολύ, την όμαλη σχέση και τον άνεξίλωτο διάλογο με τους βουλευτές και τους ψηφοφόρους της Δημοκρατίας. Άλλά ο Λαός άρνείται και την σχέση και τον διάλογο. Και ζητάει την ίδια στάσι κι' από τους βουλευτές μας. Για τους προδότες — έσως τόνισε κι' ο Άνδρέας Παπανδρέου — δεν ύπάρχει πλοίο και όδός!...

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΣΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΕΙΟΥ ΜΑΧΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΑΤΟΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΚΛΙΜΑΚΙΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΗΣ Ε.Κ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΕΛΛΑΔΑ

Χιλιάδες λαού της Μακεδονικής υπαίθρου και της Μακεδονικής πρωτευούσης περίμεναν στους όρδους για να χειροκροτήσουν την περιδεύουσαν όμάδα βουλευτών της Ε.Κ. από όπου άν πέρασαν, Γιόζε, Ν. Χαλκηδόνα, Κουράλια κλπ. ή ύποδοχη μετετρέπη σε παλλαϊκά συλλαλητήρια ύπερ της Δημοκρατίας. Και ο άκατακόνητος άνένδοτος λαός μας και ιδίως οι άγρότες μας διετρανώσαν την κυριαρχικόν των θέλησιν με τα συνθήματα: «Ε.Κ. ο γαί — Δημοκρατία, Σαφής και κατηγορηματικός ο κ. Α. Παπανδρέου, δικαιοκτόμενος συνεχώς από τας ένδοσιαύδες έπευφημίας και εκδηλώσεις του πλήθους ετόνισαν μεταξύ άλλων και τα εξής:

1) Αι σκοτεινά δυνάμεις, δηλαδή οι αόλικοι, ή οικονομική και πολιτική όλιγαρχία και τα ένα έχθόρια συμφέροντα, συνώσαν δια την άνατροπήν του λαοπροβλήτου Κυβερνήτου της χώρας του Γ. Παπανδρέου, όταν διεπίστασαν ότι ήθίγοντο από την πολιτικήν της δημοκρατικής Κυβερνήσεως. Δεν ύπελόγησαν όμως, εις την αντίστασιν του λαού μας και ήδη έκθακε μήρες από της άποφάσεως ήμερας της 16ης Ίουλίου, το πρακτικότημα έχει πεθάνει, μόνον πεύ άναβαλλεται κάπως ή ταφή του πτώματος.

2) Η οικονομική όλιγαρχία με πολιτικόν έπικράσπον αυτής την θέλειν, ήθελαν να ύποδοκώσιν των έλληνηκόν λαόν, δια να διατηρήσιν τα προνομία της, εις τα όποια και στηρίζε την δυνάμιν της.

3) Η ήδη δμως άρξυ άντελήθη ότι τα σχέδια της έσσύλγησαν λόγω της άποτυχίας του πραξικοπήματος στηρίζε πλέον τας έλπίδας της εις την επανάληψιν ενός έκλογικού όργιου τύπου 1961.

4) Ο λαός όμως δεν πρόκειται να έπιτρέψη τοϋτο. Ο «Περικλής» δεν περπάτη στην Έλλάδα. Διά τους όλιγους όμως, οι όποιοι ένδεχομένως θά έπιτύχουν να άσκήσουν ουσδήποτε βίαν θά ύπάρξουν βραρεία κυρώσεις διότι την φοράν αυτήν δεν πρόκειται να λησμενηθή ή αξιόποινε πράξι των.

5) Το μεγαλύτερον δώρον που προσέφερον οι αόλικοι και αι σκοτεινά δυνάμεις, είναι ότι άπήλασαν την Ένωσιν Κέντρον από τους δολιοφθορείς, από τους πεμπτοφαλλίτες, από τον Δού-

ρηιον Ίππου. Ύπογράφουν συμβόλαιον τιμής με το λαό ότι δεν πρόκειται να γίνη παύ άνασυγκόλλησι. Οι προδότες της λαϊκής έντολης δεν θά γυρίσουν πικτέ στην Ένωσι Κέντρον.

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ

Αι άπεργίαι και πάλιν εις το φόρτε τους. Πρό ήμερών άπήρησαν οι ταχυδρομικοί και ως έπληροφθημεν έτοιμάζονται και δια νέαν άπεργίαν διαρκείας. Το ήθε συνέρη με τους σιδηροδρομικούς, τον ΟΤΕ κ.λπ. έν τώ με ταύδ οι υπάλληλοι των Τραπεζών συνεχίζουν την άπεργία τους. Από την άλλη μεριά οι κυβερνητικοί υπέθουνοι, άντι να έπιλόουν τα δίκαια αίτήματα των άπεργών, περιορίζονται εις τώ να θηλάσουν ότι αι άπεργίαι είναι άδικαιολόγητοι.

Δηλαδή χιλιάδες άνθρωποι στα καλά καθούμενα και χωρίς καμιά δικαιολογία, έτοι για ένα χόμπυ παρασούν τις δουλειές τους και κηρύσσουν άπεργίαι! Και ή φροντίδα παντός ύπαυργού είναι να άνακαλύπτει τα δθθεν πολιτικά έλατήρια της άπεργίας και να τώ άντιμετωπίση με την πολιτική έπιτροπτεύση. Εις άπάντησιν των τονίζομεν ότι αι άπεργίαι είναι άπολύτως δικαιολογημένα άν έχουν πολιτικά έλατήρια, οι δέ άπεργοί άπαίτων με το νόμιμο όπλο της άπεργίας την έπίλυση

χρη τέλους την μάχη για να άποκατασταθή ή κυριαρχία του και να έξρωσθή ή Δημοκρατία. Η νίκη έρχεται. Όχι μόνον θά νικήσουμε άλλα και θά ύπηρετήσουμε πικτά τον λαό. Το όραμα για μία νέα Έλλάδα, έλεύθερη, δημοκρατική, προοδευτική, άνεξάρτητη θά γίνη πραγματικότης.

Συναντώμεθα ένδεκα μήνας μετά το έπαίσχυντον Ίουλιανόν πραξικόπημα. Σ αυτό τώ διάστημα ο λαός μας έχει άποδείξει ότι είναι ώριμος και άποφασισμένος να δώση με-

των δικαίων αιτημάτων τους και την βελτίωσι του μισθού και του μεροκάματου της πείνας, ύπερα από την άνευρηγορήσουσούδηνου του τιμωρίσμου.

Άς πάφουν επομένως να έθελουφθούν και ές ικανοποίησιν εις τα όκεραιοινα τα δίκαια αίτήματα των άπεργών υπάλληλων.

Οι άπεργοί όμως πρέπει να γυαρίσουν ότι ότρία της μη έπιλόουσε των δικαίων αιτημάτων τους είναι τώ άντιλαϊκό μέτωπο των μεγαυτάτων του πλούτου, που όπερασσιζόμενοι τα σισόρα οικονομικά τους συμφέροντα, κατορθώνουν με τας έκστάτους ύποταείες κυβερνήσεις των να χτυπούν τους άπεργοούς και ιά έπιβάδουν τους πράκτορες των στην ήγεια των διαφόρων συνδικάτων. Αυτά θά πρέπει να τώ συνεδητοκηώσουν όλοι οι εργάτες και οι υπάλληλοι και να διακρίνουν καθάράτερα το όρόμο τους.

Τότε μόνον θά όδηγηθώ άν ένωμένοι και άπορασιτικά, άντιταχθόν ός άντιλαϊκό μέτωπο των μεγαυτάτων του πλούτου και εκδιώξουν από τα συνδικάτα τους τους πράκτορες της οικονομικής όλιγαρχίας.